

## CUM MI-AM AJUTAT PRIETENA

Acum ceva timp am fost intrebata ce inteleg prin cuvintele integrare\incluziune, atunci mi-am amintit de Sonia o fosta colega ce trecuse prin niste momente foarte grele acum doi ani, cand printr-un tragic accident si-a pierdut un picior, totul incepe astfel...

Era cu o zi inainte de inceperea scolii, iar Sonia plecase cu bicicleta in parc, insa pe drum a fost victima unui accident auto care i-a schimbat radical viata. Parinti ei au trecut prin niste momente tragice cat timp fata lor se afla pe patul de spital, momente ce s-au sfarsit abia dupa doua luni in care Sonia fusese inconstienta, partea grea deabia incepuse pentru ca doctori i-au spus ca urma sa nu mai poata merge vreo data.

A venit ziua urmatoare la scoala in scaun cu rotile, cu o privire trista, dezamagitoare si demna de mila, toti prietenii o abandonasera, mult timp nu a vorbit cu nimeni, se simtea singura, i se citea din privire si ciudat era ca si eu ma simteam la fel chiar daca puteam merge, ma simteam stinghera in acea clasa, totusi nici eu nu vorbeam cu ea doar fiindca ma intrista s-o vad asa

Am avut de facut cu ea un proiect la limba romana si cat timp lucram la el am revazut o parte din Sonia cea pe care o cunosteam eu cea care ar zambi indiferent de situatie, atunci am inteles ca noi toti i-am facut numai rau evitand-o in tot acest timp in care ea avea mai mare nevoie de noi.

Stiam ca toti au evitat-o doar fiindca ii intrista s-o priveasca, pentru ca le amintea de fata pe care o cunosteau, cea sprintena si vesela, cea care vedea mereu partea buna, cea care acum nu mai putea nici sa faca macar un pas, nu se gandisera ca asa o faceau pe Sonia sa treaca prin clipe si mai grele.

Trebuia sa le explic asta si celorlalti astfel incepe procesul de integrare a Soniei din nou in societate, proces ce a durat cateva luni, luni in care m-am chinuit sa-i fac si pe ceilalti sa vada ce am vazut eu cat timp am lucrat la proiect cu ea.

Dupa ceva timp ma bucura foarte mult s-o vad pe Sonia intrand in clasa si sa vad cum i se asterne iar zambetul pe fata, privind-o atunci intelegeam ca de fapt intre cine a fost si cine este nu e nici o diferenta.

Cuvintele integrare incluziune ma duc mereu cu gandul la Sonia si imi amintesc mereu ca nu conteaza cat de diferit esti, tot te poti integra in societate.

De Florescu Andreea Ruxandra

Clasa a VII-a B  
C.H., Ion Nevelce, "Bucuresti",  
sech. 1

Prof. Grad. Constantin Nicoleta